НАРОДНИТЕ БУДИТЕЛИ И ДУХОВНОТО ЕДИНЕНИЕ НА НАРОДА

(акад.проф.д-р Стойчо Симов)

На 1 ноември, България чества Деня на народните будители - общобългарският празник, ознаменуващ делото на българските просветители, книжовници и революционери. **На този ден на всички тях ние отдаваме своята почит, за това, че са изграждали и са съхранили духовните ценности и националното самосъзнание на нас българите.**

Списъкът с имената на будителите е дълъг. В него са личности като **Свети Кирил и свети Методий, Паисий Хилендарски, Софроний Врачански, Петър Берон, братя Миладинови, Петко Славейков, Захари Стоянов, Васил Левски, Христо Ботев, Иван Вазов и още много българи**.

На всички наши будители е посветен и химна на народните будители

О, будители народни,
цял низ светли имена,
чисти, сяйни благородни,
вий сте наш`те знамена
нам за вечни времена.

Чест и слава, вечна слава
Вам будители народни!
Ваш`та памет вдъхновява
към дела за светли дни.

Горди сме с история славна,
горди сред славянски род.
С Кирил и Методий пламна
пламък светъл на възход.
С писмена към нов живот.

Ботев, Левски – великани
с тях и соним дейци безчет.
Със смъртта си по балкани

род прославиха със чест.
Нек пребъдат в слава и чест!

Славата на будител на нацията заслужено носи Паисий Хилендарски. Народът ни го знае и почита като Отец Паисий. В далечните времена преди двеста шестдесет и една години, през 1762 г., Той написва „История Славянобългарска", за която патриархът на българската литература Иван Вазов отбелязва : „…От днеска българският род история има и става народ" , а в „История Славяноболгарска" Отец Паисий се обръща към своя народ: "… *О, неразумни юроде! Поради что се срамиш да се наречиш Болгарин?...Или не са имали Болгаре царство и господарство? Ти, Болгарино, не прелщайся, знай свой род и язик... читатели и слушатели, роде български, които обичате и имате присърце своя род и своето българско отечество и желаете да разберете и знаете известното за своя български род и за вашите бащи, прадеди и царе, патриарси и светии как изпърво са живели и прекарвали.* ***За вас е потребно и полезно да знаете известното за делата на вашите бащи, както знаят всички други племена и народи своя род и език, имат история и всеки грамотен от тях знае, разказва и се гордее със своя род и език. …Ти, българино, не се мами, знай своя род и език и се учи на своя език! По-добра е българската простота и незлобливост. Простите българи в своя дом приемат и гощават всекиго и дарят милостина на ония, които просят от тях …".***

Пръв следовник на отец Паисий е епископ Софроний Врачански. В трудни за българите времена, той пише книги за просвета и работи за политическо освобождение.

Оценявайки ролята на Духовното просвещение на българския народ като тласък на националноосвободително движение по българските земи и След Освобождението от турско робство, **интелигенция и масовият българин, осъзнават необходимостта българският дух да се поддържа винаги буден.**

Ето защо празникът като национален празник на будителите, които ще поддържат духа буден е от съществено значение.

Още **през 10-ти век епископ Константин пише: „Голи са народите без книги, немощни да се борят без оръжие с противника на нашите души“, а преди век съвременните родолюбиви българи възкликват : „О, будители народни, цял низ светли имена чисти, сияйни, благородни, вий сте нашите знамена нам за вечни времена.“**

Денят на народните будители възниква в изключително трудно, тежко време, в което българският народ е принуден да се справи с разрушителните последствия от Първата световна война. Споменът за светлите идеали на Българското възраждане и самоотвержената дейност на възрожденците и първостроителите съдържа примера и посоката за излизане от националната катастрофа.

Изборът на 1 ноември съвсем не е случаен и **показва мъдростта на стария държавен елит** - на тази дата **във всички краища на българските земи се чества Св. Йоан Рилски Чудотворец, основателят на Рилския манастир и най-почитан наш светец.** Първото отбелязване на Деня на будителите е на 1 ноември 1909г. в Пловдив.

По повод подписването на 03/02/1923 от Цар БорисIII закон за въвеждането на Деня на народните будители, тогавашният Министър на просвещението от кабинета на Александър Стамболийски Стоян Омарчевски казва: *„…**първата наша грижа е да обърнем погледа на нашата младеж към всичко ценно и светло от нашето минало и да я приобщим към това минало, за да почерпи тя от него бодрост и упование, сила и импулс към дейност и творчество.** Нашата младеж трябва да знае, че животът само тогава е ценен, когато е вдъхновен от идейност, от стремеж; само тогава животът е съдържателен и смислен, когато е обзет от идеализъм, когато душите и сърцата трептят за хубавото, националното, идеалното, а това е вложено в образите и творенията на всички ония наши дейци, които будиха нашия*

народ в дните на неговото робство, които го водиха към просвета и национална свобода през епохата на Възраждането и които му създадоха вечни културни ценности през неговия свободен живот... Министерството на народното просвещение определя деня 1 ноември — деня на св. Йоан Рилски, за празник на българските будители, за празник, да го наречем, на големите българи, чрез който празник, уреден планомерно и системно, да се обединяват всички усилия в това направление, като тоя ден се превърне в култ на българския народен гений: отдавайки почит към паметта на народните будители, към ония, които като самоотвержени воини водиха българския народ в миналото към просвета, към свобода, към култура, да вдъхновим младежта чрез техните светли образи към народни и културни идеали.“

Будителите като носители на промяната са хората, които с действията си запалват сърцата и раздвижват обществото в името на по-доброто бъдеще.

Делото на народните будители може да бъде оценено ако се докоснем до времето им и предизвикателствата, с които са се сблъсквали; да чуем техните мисли, тревоги и надежди; да разберем аргументите, с които са взимали решенията си. Будителите в миналото са били хора като нас. Будители има много и в нашето съвремие. За съжаление, обаче, се наблюдава тенденцията те по различни причини да не се обявяват публично за такива. **За да си будител е нужно да пазиш, разпалваш и предаваш онзи плам в сърцето си, който те кара да се събуждаш всяка сутрин с мисълта за хилядите възможности, които ти разкрива новият ден и добрите дела, които имаш възможност да свършиш.**

В деня на Народните будители си спомняме и за Симеон Радев, авторът на “Строителите на съвременна България“. Авторът е френски възпитаник, личност с богата западна култура, личност, възприела духа и стила на мислене на напреднала Франция, прекрасен публицист, разказвач и стилист. Вместо да пропагандира пряко Франция у нас, той се

заема с нещо по-дълбоко — **в свой стил да осветли наши, български исторически проблеми.** Никъде за Епохата след Освобождението, за времето на изработването и приемането на Търновската конституция и на заличаването ѝ — за жестоката и безкомпромисна борба, в която най-ярко са се откроявали личностите на „строителите“ на следосвобожденска България не е разказано така пълно и изчерпателно, както в книгата на Симеон Радев „Строителите на съвременна България“. Нейната „слава“ и значимост не намаляват с времето, а напротив, растат и днес е актуална на фона на опитите на част от т.н. политическа класа да променя Конституцията и да руши основите на държавността и на националната ни идентичност.

В историята се е случвало така, че се е водела нерядко ожесточена борба между тенденциите на прогреса към демократичност и реакцията и насилието. Или **между надеждите на народа за свобода и желанието на нейните противници да я отрекат и унищожат — понякога пак с помощта на самия народ**. Такова драматично време е изживявала и нашата страна след Освобождението, когато се е строила нова, „свободна“ България.

Ето и цитат относно епохата няколко години след Освобождението (около и след 1882 година), епоха с действащи лица, които като чели и днес оживяват, но с други маски : „…„Положението на работите в България отива от зле по-зле. Пълномощията, които в Свищов Великото народно събрание даде на князът, не принесоха никаква полза. Можеше да се мисли тогава, можеше да се предполага, че един път вземал в ръцете си всичката власт и инициатива, князът и правителството му, което последува превратът, ще реорганизуват страната, ще положат развитието на Княжеството на по-добра почва, с една реч, можеше да се вярува, че като се е домогвал с такъва настойчивост и решителност за безгранична власт, която му дават пълномощията, князът е имал на ръка приготвени цял ред законопроекти и системи за преобразования, способни да

поправят работите в Княжеството, според него твърде забъркани, и да въдворят мирът и спокойствието в държавата.

Нищо такова нема.

Правителството на Батенберга знаем какво извърши до днес.

Цяла върволица насилия и беззакония, едни от други по-възмутителни, ознаменуваха епохата на пълновластието.“ И още: „Държавний преврат стори година вчера. Печално славните дати тежат дори и върху ония, които са ги създали. 27 април нема своят празник. **Както престъпникът, който се труди да затрие всяка диря на своето престъпление, режимът, който произлезе от превратът, остави да мине безмълвно и мълчаливо тоя ден, в който установи своята власт над развалините на конституцията, на свободата и правата на народът**. Малодушието на престъпниците ни спасява от един позор и ако в историята ни ще остане грозната дата, то поне не ще да се каже, че се е намерило в България човек с доволно печална дързост, за да посмее да направи от нея празник…..“.

Ако не правим и ний като тях и не минуваме под мълчание тоя ден, то не е, защото искаме да възбуждаме възпоминания, които и без това са толкова живи в паметта на всекиго, или да проклинаме виновниците на превратът, но защото намираме в тоя ден нравственото наслаждение, като си **прекарваме през ум всичко онова, което е станало през годината, да констатираме още веднъж, свободни от всяка страст, от всяко вълнение, от всяко увлечение, прогресът, който е направило делото на свободата. Една година стигна, за да блесне във всичката му голота несъстоятелността на режимът, който владее днес в Княжеството**. Ония, които най-отчаяно се бориха лани за установлението му, днес са загубили вече всяка вяра и безнадеждно гледат на бъдещето. **Не трябуваше голяма предвидливост, за да се предскаже това още в самий ден, когато режимът се установи.“**

Един от сложните въпроси, занимавали Симеон Радев, е и въпросът за взаимните отношения между великите сили и тяхната борба за влияние на Балканите. Ние все още нямаме

друго, така живо и пълно изложение на политиката на Русия, на Англия, на Австро-Унгария и на Германия от това, което ни е оставил Симеон Радев. **Той е изследвал много документи, опровергал е много предания и илюзии и е успял да изгради една жива представа за отношението на великите сили към Балканите и към младата българска държава. Симеон Радев не скрива истината за враждебността на Англия към нас. Враждебност, която произтича от традиционната английска политика на противодействие срещу Русия. Англия поддържа жестоката, неподвижна, неподдаваща се на прогрес, турска империя**.

Симеон Радев макар и малко се спира на главното — на отношението на руския народ и на руската прогресивна интелигенция към съдбата на българите. Всички наши прогресивни политически дейци са се отнасяли с любов, с най-дълбока, най-сърдечна благодарност именно към руския народ и към неговата интелигенция.

Отбелязвам този момент, тъй като днес у нас този въпрос е не само актуален, но и съдбоносен. **Външните сили, преследвайки собствените си интереси, под всякакъв предлог и чрез всякакви манипулации демонстрират уж загриженост за нашето бъдеще, а в действителност изразходват баснословни суми за подкопаване на доверието между нас, за противопоставянето ни един срещу други, за разделението на народа ни по много червени линии. В резултат България днес е**

- Протекторат на САЩ и ЕС;
- Най-бедната страна в Европа;
- С Най-бързо стопяваща се нация в света;
- Страна, в която образованието не осигурява своята обединяваща функция за преодоляване на всички форми на изолация;
- С най-бързи темпове в света се обезлюдяват селата;
- На първо място в Европа е по неравенство (с най-висок коефициент по Джини);
- Най- корумпираната държава в Европа;

- Най-последователната в провеждане на доказалия своята несъстоятелност неолиберален модел на развитие и т.н.

Състояние, което налага необходимостта незабавно да дадем отговор на въпроса А СЕГА НАКЪДЕ и КАКВО СЛЕДВА ДА ПРАВИМ?

Краткият отговор е ДА СЕ СЪБУДИМ ОТ ЛЕТАРГИЧНИЯ СЪН И ДА УСТАНОВИМ ИСТИНАТА като основа на нашите общочовешки взаимоотношения..

Да, Истината е която трябва да възтържествува, защото тя е която ще обедини разединения ни днес народ. **Всичко, което не е истина е аморално. Подкопани са основите на държавността и под угроза е суверенитета на страната и националната ни идентичност.** У нас най-съществена заплаха за устойчивото развитие на Р. България и българите, в рамките на българския суверен, идва от опасността да изчезне българската нация и народ след хилядолетно съществуване. Рязко спада броя на населението в резултат на неразумно прилагане на "демократични" промени в страната. **Липсва ни идеал и национална доктрина за бъдещето на България, която да обедини българите по света и у нас.**

Кои би следвало да бъдат Основните принципи на националната доктрина:

- **България да пребъде като държава на духа:** изграждане, развиване и отстояване на духовното единение на всички българи по света, в името на просперитета на българската държава и българския народ;
- **Да се осигури хармоничен Баланс на собствеността в страната – държавна, общинска, колективна и лична – и да се гарантира** Устойчивост на икономиката по време на кризи; Достатъчна независимост от геополитически, корпоративни или частни интереси; Общественият интерес да се постигне на основата на Оптимална взаимна зависимост на собствеността при използване на природни ресурси, конкурентни производства, отбрана, сигурност, наука, здраве, култура, услуги и спорт;

- **Устойчивост на икономическото развитие като основен държавен приоритет при** осигуряване просперитета на държавата; опазване на свободата на икономическите отношения и справедливо разпределяне на ресурсите; защита на националната сигурност;
- **Оптимално развитие на отделните икономически сектори в т.ч.** Надеждна защита от чужди интереси, прозрачно и контролирано функциониране на производствени вериги - от използване на природните ресурси, през средствата на преработването им до производство на оптимален брой продукти за вътрешния и международния пазар; **Непрекъснато съхранение на интелектуалния ресурс на страната чрез Въвеждане на високи изисквания и стимулиране на таланти при всички етапи на образованието – начално, средно, професионално, висше**; Оптимално развитие на фундаменталната и приложната наука в съответствие с индустриалния профил на държавата Справедливо възнаграждение на труда и таланта, съобразено със степента на полезността му за икономиката и обществото; Развитие на аграрния сектор с цел осигуряване в максимална степен изхранването на населението с биологично чисти и здравословни храни;
- Достигане на средно световно равнище на **Благополучие на населението** чрез: Развитие на безкласово общество, което да бъде условие за социален мир и преодоляване на демографската криза, независимо от отрицателните тенденции в Европа и света;
- **Осигуряване Енергийната сигурност чрез** Оптимално използване на природните ресурси за производство на енергия; Количеството, качеството и цената на произвежданата енергия да бъде в основата на социалната икономика и високия жизнен стандарт;
- **Балансирано териториално развитие на регионите (в т.ч. икономика, култура, спорт) като се осигури** Запазване на териториалната цялост на държавата от геополитически апетити; Запазване на българската идентичност като история, настояще и бъдеще при съхранение на религиозна

принадлежност и етническа толерантност; българите да се гордеят със своето родно място и то да бъде притегателната сила за връщане на напусналите страната по икономически причини;

- **Осигуряване престижа на България като равностоен и уважаван партньор на международната сцена** (Което е добро за света да бъде добро и за България“)

ЗА ИДЕАЛА, КОЙТО ЩЕ ОБЕДИНИ РОДОЛЮБИВИЯ БЪЛГАРСКИ НАРОД

ИСТИНСКАТА ВЪЗМОЖНОСТ ЗА БЪДЕЩЕТО, ПРАВИЛНИЯТ ПЪТ (ИДЕАЛА ЗА БЪДЕЩОТО НА ЧОВЕЧЕСТВО) Е ПЪТЯ ЗА ПРОСВЕТЛЕНО РАЗВИТИЕ И ЗА ВСЕОБЩО БЛАГОДЕНСТВИЕ НА ЦЯЛОТО ОБЕДИНЕНО ЧОВЕЧЕСТВО НА ЗЕМЯТА!

Избирането на **този Път**, е защото в него **няма място за ничие агресивно его и злоупотреби с власт, с доверие, с ресурси и технологии, подаваме ръка за** сътрудничество с **всички хора, които разбират, че парите и технологиите са полезни само когато сме обединени заедно в безусловната си Любов към всяко същество както във всяка от страните на планетата, така и към Природата и към Космоса като цяло**.

Разширяващите се галактики постоянно създават нови пространства които **ние, милиардите хора от планетата Земя, можем да изпълваме с Любов, хармония и всеобщо благоденствие.**

ЕДИНЕН (ОКОЛО НОВИЯТ ИДЕАЛ) БЪЛГАРСКИЯТ НАРОД ОТХВЪПЛЯ АВТОРИТАРНИЯ РЕЖИМ, УПРАЖНЯВАН ОТ ПРОДАЖНИ ИЗМЕННИЦИ И ПРЕДАТЕЛИ НА Р БЪЛГАРИЯ И ПРОВЪЗГЛАСЯВА ИЗГРАЖДАНЕ НА СВОБОДНА, СУВЕРЕНА ДЪРЖАВА!

Целта е една - Да подкрепим и дадем шанс на подрастващото поколение и на националната патриотична интелигенция, та да възродим държавата си и да я превърнем в наш уютен дом, в които възрастните да имат достойни старини, тези които се трудят да се радват на достойно заплащане, младото и подрастващо поколение да може да реализира таланта и способностите си за разцвета и просперитета на своята Родина (личният просперитет има

смисъл, когато допринася за просперитета на цялото общество). Никога да не изоставим „земята, която ни храни и закриля," („…Аз съм българче. Обичам наште планини зелени .. всичко българско и родно любя, тача и милея…"), и заклеймяваме всички опити земята ни да бъде обезлюдена. На основата на хуманизма и хармонията в социалните отношения и в отношението общество-природа да изградим ***общество на Духа****, ориентирано към хармония и единение в себе си и с природата. Това е обществото, в което Човешката Същност ще получи Развитие*, защото същността на битието не е само удовлетворяване на материалните потребности, а и реализация на творческите, духовните способности на Човека. **Социално-икономическите отношения да се основават на свободата, братството и равенството** - да бъде изключена експлоатацията на човек от човека и на човека от държавата („..аз съм българче юначно и в край свободен аз живея.."), солидарността и съпричастността да бъдат в основата на сътрудничеството и взаимопомощта по пътя на духовното ни извисяване *("**Един за друг и всеки за всички**")*, любовта между човеците да бъде водеща (обичай ближния като себе си) при преодоляване на препятствията (защото „пътят напред е стръмен и трънлив"). Днес повече от всякога **за РБългария** (и за света) е **нужно духовно единение** на народа ни (и на народите по света), на нашата общност (и на общностите по света) и на поколенията **под девиз и идеал общочовешки, с общопризнат модел за бъдещото развитие на Нашата Татковина** и на целия свят. **Народът ни е дарен със честност, знание и сила, със справедлива мяра и любов в сърцата,** знае как да се организира и умее да се самоуправлява. „**На всичко живо ще помагаме и чрез децата си ще пребъдем**, та чрез просвета и достойнство, чест и съвест **духът ни да се утвърждава**" **и Родината да процъфтява**.

Обективните обстоятелства определят момента за най-подходящ, за да се „…оттърсим от отровната плесен.." (вчера, ако е било рано, утре ще бъде късно). Новият век и хилядолетие са епоха на осъзнатата, научно обоснована идея за единение на

цялото човечество в **империя на духа**. Нека не забравяме предупрежденията от древността и от по-ново време :

- "Хората ще загинат от **неумението си да използват силите на природата** и **от незнанието си за истината на света**" (надпис на една египетска пирамида);
- "Хората живеят в биосферата, те са нейна съставна част, но именно те могат да я погубят и да предизвикат гибел на човечеството" (проф. Владимир Вернадски 1928г.).

От началото на двадестия век (периода след 1910 г.) Земната цивилизация е в преход, в период на трансформиране на епохата на „Рибите" в епоха на „Водолеея". Епохата на „Водолеея" е **ЕПОХА НА СВОБОДАТА**, **епоха на НАУКАТА И ИНТЕЛЕКТА, епоха, свързана с** изплащане на старите грехове и **РЕАЛИЗИРАНЕ НА ИСТИНСКОТО ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ НА РАЗУМНИЯ ЧОВЕК! СВОБОДАТА** има две форми на реализиране:

- Свобода на анархията (на хаоса);
- Свобода в служба на другите.

В момента голяма част от човечеството не знае какво се случва. Уж всички сме за благоденствие, а го превръщаме в самоцел, в не пълно щастие, при което то е щастие за едни и нещастие за други. Щастието е пълно тогава, когато и другите са добре, когато и другите са щастливи. На този етап на прехода все още има експлоатация, потискане и поставяне един човек в подчинение на друг, който се чувства силен и така се „самозадоволява" със своето място в обществото. Но именно тези човешки същества са раковите клетки в обществото и излекуването на обществото от това болестно състояние налага нова кодировка на хартата на правата, нова кодировка на ценностната система, балансирана с хартата на отговорностите. Повече от 75 г. има харта на правата, но липсва харта на отговорностите, което налага да **превърнем съвремието и бъдещето си от ера на консумацията и удобството в ера на отговорността, т.е. свободата да бъде висшата форма на осъзната отговорност (народната мъдрост гласи „не прави другиму това, което не искаш да ти правят на тебе"), при което си свободен да правиш всичко, което няма да бъде в**

ущръб на другиго. За съжаление днешният, самоопределил се елит, воден от своята алчност и егоизъм и за да не загуби онова, което е натрупал за сметка на другите, се опитва да демонстрира сила, с която държи по-голямата останала част от хората под страх, но тази сила в дълбоката си същност е фалшива сила, защото противоречи на реално протичащите обективни процеси на Вселената – утвърждаване на първостепенната роля на науката и интелекта.

Научното знание разкрива как да живеем в материалния свят по възможно най-добрия начин, **радвайки се на всички блага, които Вселената ни предлага** и в същото време разкрива **как да се освободим от материалните страдания по пътя на духовното усъвършенстване**.

Материалното знание има три аспекта:

- ✓ **Разбиране и следване на законите, управляващи Вселената**;
- ✓ В резултат на познаване на природните закони, **човек придобива определено богатство**;
- ✓ **Използване по благочестив и разумен начин на придобитото богатство** за задоволяване на материалните си желания.

Материалното знание разкрива **основната характеристика на материалното битие** – неговата **преходност,** което е и **причината** (а може би мистерията) **човек** въпреки **постигнл материално благоденствие, да не се чувства истински удовлетворен.**

В своето предсмъртно послание Стив Джобс, умирайки като милиардер, с богатство от над 7 милиарда долара, на 56-годишна възраст отбеляза: „ …. **Вашето истинско вътрешно щастие не идва от материалните неща на този свят…….** Отнасяйте се добре и **ценете другите…. когато имате приятели или някой, с когото да разговаряте - това е истинско щастие**!.... **Не възпитавайте децата си да бъдат богати. Обучете ги да са щастливи**. **Така** че, когато пораснат, **те ще знаят стойността на нещата, а не цената……**“.

В този дух, според педагога Теодоси Теодосиев – „…Българската майка ражда фантастични деца, но в много от случаите, **талантът на тези деца се умножава по 0 или още по-лошо по минус 1**. Оттук идват и всякакви проблеми……Основен **Проблем е възпитанието, възпитанието - на всички, включително и на родителите и на учителите, … на преподавателите на всички нива…Трябва да се научим да бъдем честни хора.** Това е първото. Включително и, за да успеем по широкия свят не е достатъчно само да знаем. **Трябва да умеем *да се представим* пред хората, *че сме почтени хора, които участват в един почтен свят*, в който ние предлагаме първо да дадем нещо на света а после да очакваме от света нещо на среща…..Свръх постижения може да направи само една широко скроена личност**. Ограничена личност свръх постижение не може да направи. **Едно дете от най-ранно детство трябва да си прочете 1000-те книги**, да има един огромен понятиен апарат, за да има с какво да работи мозъка му. **Само голяма личност може да направи големи открития……Трябва да умеем да вдъхновяваме децата от съвсем малки**… **На всяко дете от малко** трябва **да му се даде идеята, че е родено за велики неща**, както и **да накараме учениците си да плачат пред картини на Сезан, отколкото за това, че** са ходили на международни олимпиади и **са спечелили златни медали……".**

Духовното знание разбулва тази мистерия. То ни учи, че колкото и усърдно да работим и **каквито и извисени морални норми да следваме, материалното наслаждение никога няма да е достатъчно, за да ни направи истински щастливи**. Причината за това е, че сме дълбоко и непоправимо чужди на материалния свят; **ние сме духовни заточеници в една материална Вселена**.

Духовното знание е по-важно от материалното. Материалното знание ни **учи как да понасяме живота в материалния свят, без да сме твърде притеснени**; духовното знание ни **учи как да се върнем обратно в нашия истински и вечен духовен дом**. Духовното знание прави това

постепенно. **Тъй като сме много привързани към материята, то първо ни показва връзката на всички материални обекти с абсолютната духовна реалност**. И **когато възприемем този светоглед, то ни разкрива природата на тази духовна реалност.**

В тази връзка, преди години **Хенри Кисинджър** заяви: "….**Ние пропагандираме** в цял свят **идеалите на свободата, демокрацията и консумативизма**. **Тук това, с което аз категорично не мога да се съглася е консумативизма. Свят ориентиран към консумативизма - няма бъдеще.** …. **Всеки човек трябва да бъде отдаден на това, което работи. Хората трябва да се научат да дават нещо на обществото безплатно. Имат бъдеще тези държави, в които хората са научени да не работят само за пари…".**

Ако **човек притежава духовно знание**, той **става привлекателен за всички** - почитат го и праведниците, и негодниците. Всички инстинктивно усещат, че **такава личност притежава нещо, което не може да се купи с пари**. **Причината за враждебността между хората е съперничеството за ограничените ресурси на нашата планета**. Нашите **желания** са **безкрайни,** но **възможностите** за удовлетворяването им са **ограничени**. **Това поражда завист и борба за надмощие между хората и държавите**. *Но личност, чиято цел е отвъд материалния свят, не завижда на никого, дори и на най-богатите и влиятелни хора.* Въпреки всичко в **такъв свят човек може да има врагове**, но **това е природата на материалния свят**. (Въпреки че самият той не ги възприема като врагове.) **Интелигентните хора обаче го почитат**, независимо към коя религия, класа, раса, народност или пол принадлежи.Това е така, защото **той притежава нещо несравнимо по-ценно от всички материални притежания**. Тази негова безценна собственост не може да му бъде отнета при никакви обстоятелства. **Неговото духовно богатство може само да расте, да се множи, не и да намалява.**

Целта на човешкия живот е да възстановим нашата връзка с Абсолютната Истина; **заетите изцяло с животин-**

ски дейности хора пропускат този шанс и затова **са хора само на думи**; *на практика те живеят като животни.* **Ако** упорито **отказваме** да се възползваме от **редкия шанс на човешката форма**, ние **рискуваме** и в следващите периоди на живот **да бъдем животни**. Затова **разумните хора внимават как използват ограниченото си време**. Отредени са ни определен брой години, за които **трябва да се опитаме максимално да се доближим до Духовното**. Ние, хората от планетата Земя, със средна продължителност на живота 70-80 години трябва да сме по-внимателни с нашето време!

Може би трябва да изберем и да преследваме бавно и внимателно основните цели: знание, богатство, изкачване на „планина“(все нагоре), мъжете да ухажват жената (с цел създаване на традиционно семейство или така **наречено още** нуклеарно, което **се състои от** майка – жена, баща – мъж, деца, ако даде Господ**; да** Живеят заедно, под един покрив, да се срещат всеки ден, да разговарят, да обсъждат ежедневните си въпроси, да се радват на споделените си мигове) ***и придобиване на добродетели.***

Древните мъдреци казват, че всичко, което ни заобикаля, може да се раздели на три категории: **добро, страст и невежество**. **Доброто носи щастие и знание; страстта води до похот, алчност и тежък труд за удовлетворяване на материалните ни желания, невежеството води до мързел, илюзия, мрак, и лудост.**

Интересното е, че **за да култивираме най-висшето качество, доброто**, което носи щастие, лекота и знание, **трябва да преминем през много доброволни лишения.** От друга страна, страстта и невежеството ни обещават незабавно, но мимолетно удоволствие, което скоро се превръща в разочарование. В тази връзка нека отново да се върнем към мисъл на **Хенри Кисинджър, който отбелязва – „…**Формулата за успех е първо: **търпение**. …….**Сега много млади хора искат без почти никакви усилия да спечелят огромни пари. Няма да стане**. Американците имат една формула, че за да успее едно дете в живота трябва да изразходва 20 000 часа за онова, с което се занимава. Не 2

часа, не 20 минути а 20 000 часа, за да станеш нещо в някоя област, без значение коя област - дали ще бъдеш майстор на банички или професор - 20 000 часа! **Търпение и човек да се научи да издържа на временни лишения в името на висша цел.** Това е силната личност. **Силните личности трябва да могат да издържат на лишения, за да постигнат нещо голямо**. Както един шахматист - жертва царицата, за да спечели играта, а не само да взема пешки и да получи мат в два хода….".

Като **критерий, за** преценка дали това, с което сме се захванали, е добро, страст или невежество може да бъде - ако онова, което е като отрова в началото и като нектар накрая, е **добро**; това което е приятно като амброзия в началото, но бързо се превръща в отрова, е **страст**; това, което е отрова от началото до края е **невежество**.

Човек, за да напредне в духовната наука, трябва да следва много стриктни правила, които в началото горчат като отрова – например, **да контролира ума и сетивата си, да се откаже да отнема живота на животните (за да се храни с тях), да се откаже от хазарта, извънбрачния секс, алкохола и наркотиците, да служи безкористно на Абсолютната Истина и на човечеството**. **Това е неговият дълг и без съмнение е трудно**, но **ако човек въпреки всички трудности решително следва този път, със сигурност ще постигне успех и ще се наслаждава на живота по начин, който е непостижим и невъобразим дори за най-богатия материалист**. **Личност, която притежава по-висше вътрешно богатство, може с лека ръка да се отрече от материалните блага.**

Човек, който не желае да следва дисциплината на доброто ще се озове във властта на страстта и невежеството. **Приликата между страстта и невежеството е**, **че** са мотивирани от желанието да **се удовлетворят егоистичните материални желания.** От двете **страстта е по-малкото зло**, **защото страстните хора са поне активни** и **са готови да работят тежко, за да постигнат** материалните блага. **На такива хора е по-лесно да им се обясни**, че **полагането на**

усилия е похвално, но че **тези усилия са погрешно насочени.** По-лесно е да пренасочиш в правилната посока някой, който вече се движи; **много по-трудно е тепърва да задвижиш някой, който е пасивен, защото е загубил вяра, че в полагането на усилия има смисъл.** Този **нихилизъм и инертност характеризират най-низшето материално качество – невежеството.**

Щастието не е толкова в постигането на целта, колкото в духовното усещане, че се приближаваш към нея.

Вместо заключение

Родолюбиви братя Българи, духовно единни ние ще **Възродим новата ни държава** въпреки тежкото наследството, което оставят до скоро властващите. ДА, ще се изисква както воля и патриотична любов, така и много ресурси. **Основният въпрос е във фокуса на социалните измерения** на икономическия прогрес: какъв е смисъла от т.нар. "икономическо развитие", ако в основата му лежи бедността на мнозинството от населението? Нужна е промяна на социално-икономическия модел на развитие като цяло на света и на международния икономически ред. Страните, с относително ниско равнище на развитие, следва да обсъдят въпроса за преход към друг социално-икономически модел на световно устройство. Време е за промени на законодателната рамка и ефективното управление на икономическите процеси чрез **по-активна намеса на държавата във взаимодействие с пазарите**, за да ги накара да работят в полза на повечето хора. Това ще възвърне изгубените ценности на демокрацията и вярата в равните възможности. Време е за **ограничаване на излишъка на върха** и **обуздаване на финансовия сектор чрез подходящи регулации и данъчна реформа**; програми за социална защита на останалите – подобряване достъпа до образование, здравеопазване, до пазара на труда и опазване на трудовите права; балансиране на резултатите от глобализацията чрез реформа в принципите и функционирането на международните финансови институции; коригиране на търговските баланси; постигане на устойчив и справедлив растеж - усещането за обща съдба, свобода и справедливост за

всеки; нужно ни е да създадем общество, което да съответства много повече на нашите фундаментални ценности, с повече възможности, с по-висок общ национален доход, по-силна демокрация и по-висок стандарт на живот за всички хора.
Благодаря за вниманието!
++++++++++++++++++++++++++++++